

Elhagyatva

(parafrázis Nietzsche versére)

Varjúcsapat
károg a városszél felett,
majd hó szakad –
boldog, akinek otthona van.

Orkán cibál.
míg háttal állva – megmeredsz,
te bolondos röptű madár,
szárnyad hová vezet?

Pusztá világ, tar,
pőre sík!
Nyugtalansággal
bekerít.

Elátkozottan
csatangol a szél,
bolygásaidban
a légben kísér.

Károgd, amíg lehet,
amíg nem jó a vég –
hörgő szíved
gyászénekét!

Varjúcsapat
károg a városszél felett:
majd hó szakad –
jaj, akinek otthona lehet!

